

L'AVALUACIÓ INCOMPETENT

És veritat que l'aprenentatge és difícilment numerable. Una nota d'un 6 sobre 10, per exemple, és possible que no contempli la multitud de variables involucrades en aquesta qualificació però ens aporta la informació desitjada amb una precisió que mai estarà a l'abast de les paraules. Fugir dels números és rebutjar aquesta informació, que només podem obtenir numèricament.

Altra cosa és que la informació no ens agradi, és clar. Però aleshores diguem-ho sense embuts, sense eufemismes. Perquè encara que els números no ens agradessin, caldria admetre igualment que no solament l'avaluació d'un alumne, sinó que la vida, tal com avui està organitzada, seria impossible sense números.

Imaginem-nos que anem a comprar un cotxe i que el venedor ens digués que "està bastant bé de preu", que "consumeix molt poca benzina" i que les revisions són cada "uns quants quilòmetres"... O que el metge ens digué que l'anàlítica indica que tenim "un poc" de colesterol i que cal que ens prenguem "algunes" pastilles "de tant en tant"... I què pensariem d'un ascensor que indiqués com a capacitat màxima "l'adequada a l'empatia dels ocupants"?

Segurament que considerariem que el venedor de cotxes és un ximplet, que el metge ens està fent broma i que els fabricants de l'ascensor són uns frívols. I per què, en canvi, hem d'admetre que l'avaluació d'un alumne no es pugui expressar numèricament? Per esnobisme? Perquè no es vol que se sàpiga? Qui no ho vol?

Un vaixell té, per exemple, un límit de càrrega de desplaçament que s'expressa numèricament una magnitud en unitats homologades, per tal que tots ens hi entenguem. Això és una dada objectiva, potser molt freda, però que sembla força raonable voler conèixer. Però si la barregem amb altres factors com els nivells de satisfacció dels passatgers durant el creuer aleshores haurem perdut de vista una informació que era necessari conèixer.

De la mateixa manera, si volem involucrar en una nota de matemàtiques les emocions de l'alumne, les hores que ha estudiat i si té una bona actitud o no, el que perdrem de vista és què sap realment de les matemàtiques que havia d'aprendre.

O és que potser no volem saber-ho?